

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Marta Cienkowska

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 13755 posała Bronisława Foltyna z 28 listopada 2025 roku w sprawie Muzeum Polskiego w Rapperswilu, uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Ad 1 i 2.

W chwili obecnej nie zostały podjęte ostateczne decyzje w sprawie Hotelu Schwanen, ale brana jest pod uwagę przede wszystkim sprzedaż nieruchomości po cenach rynkowych.

Celem powołania spółki Pilecki Institut Schweiz było prowadzenie badań naukowych i archiwalnych oraz innych działań edukacyjnych i popularyzatorskich związanych z Grupą Ładosia i jej udziałem w ratowaniu osób narodowości żydowskiej z Holocaustu. Zakładano również współpracę z Muzeum Polskim w Rapperswilu. Jednakże ze względu na stanowisko Polskiej Fundacji Kultury „Libertas” i Towarzystwa Przyjaciół Muzeum Polskiego w Rapperswilu oraz charakter i rodzaj prowadzonej w Hotelu Schwanen działalności realizacja misji Muzeum Polskiego w Rapperswilu w tej lokalizacji okazała się całkowicie nierealna.

Wobec powyższego Instytut Pileckiego zlecił przeprowadzenie gruntownej analizy finansowej, obejmującej wysokość środków zaangażowanych do tej pory w działalność spółki oraz rozeznawanie rynku w zakresie zlecenia operatu szacunkowego, w celu ustalenia progów opłacalności ewentualnej sprzedaży nieruchomości Schwanen.

Ostateczne rozstrzygnięcia zapadną w pierwszym półroczu 2026 r.

Ad 3.

Mimo podjętej w 2024 r. decyzji o odstąpieniu od realizacji podpisanego 1 lipca 2022 r. *Listu intencyjnego w sprawie zamiaru utworzenia nowej instytucji kultury przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego współprowadzonej przez Polską Fundację Kultury „Libertas” oraz Towarzystwo Przyjaciół Muzeum Polskiego w Rapperswilu w celu kontynuowania działalności w Rapperswilu Muzeum Polskiego oraz zarządzania jego zbiorami*, resort kultury nie wycofuje się z zaangażowania w ochronę rapperswilskich zbiorów i podtrzymuje wolę wspierania dalszej działalności Muzeum w ramach dostępnych form wsparcia.

Podstawowym mechanizmem pozwalającym na uzyskanie wsparcia finansowego przez instytucje opiekujące się polską spuścizną poza krajem jest udział w realizowanych rokrocznie programach dotacyjnych ministra kultury i dziedzictwa narodowego oraz programach własnych instytucji przez resort kultury nadzorowanych. Celowi temu służą dwa programy ministra KiDN, tj.:

Informacja dotycząca zasad przetwarzania danych osobowych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz praw osób, których dane są przetwarzane została zamieszczona na stronie <http://bip.mkidn.gov.pl> w zakładce ochrona danych osobowych.

- 1) Wspieranie Archiwów, Bibliotek i Muzeów poza Krajem – jedyny program ministra KiDN skierowany bezpośrednio do podmiotów zagranicznych. W ramach programu można uzyskać dofinansowanie zarówno działań bezpośrednio służących poprawie stanu zachowania, opracowania i popularyzacji zbiorów, jak i bieżących kosztów działalności wnioskodawcy. Z tej formy wsparcia korzysta od kilku lat inna instytucja z siedzibą w Szwajcarii – Muzeum Tadeusza Kościuszki w Solurze;
- 2) Ochrona dziedzictwa kulturowego za granicą – program umożliwiający dofinansowanie m.in. prac konserwatorskich i konserwatorsko-remontowych, projektów inwentaryzacyjnych i dokumentacyjnych, badań naukowych i popularyzacji polskiej spuścizny kulturowej poza Krajem. Operatorem programu jest Narodowy Instytut Polskiego Dziedzictwa Kulturowego za Granicą „Polonika”.

Ponadto Instytut Polonika realizuje także własny program grantowy pn. Polskie dziedzictwo kulturowe za granicą – wolontariat wspierający zaangażowanie społeczne w ochronę materialnych elementów polskiego dziedzictwa kulturowego pozostającego poza granicami kraju. W ramach programu można pozyskać środki na organizację pracy wolontariuszy, którzy pod nadzorem specjalistów wykonują konkretne prace na rzecz danej instytucji.

Poza wsparciem finansowym resort kultury oferuje wsparcie merytoryczne poprzez finansowanie wyjazdów ekspertów – archiwistów, bibliotekarzy, muzealników etc., którzy realizują prace na rzecz danej instytucji w miejscu przechowywania zbiorów, stanowiąc istotne wsparcie w porządkowaniu, opracowaniu czy katalogowaniu zbiorów, a także służąc fachową wiedzą w zakresie ochrony zbiorów, przygotowania ekspozycji czy systemów przechowywania i zabezpieczania zbiorów. Tego typu wyjazdy były wielokrotnie organizowane także do Muzeum Polskiego w Rapperswilu.

Warto zaznaczyć, że pomoc tego typu realizowana jest także przez instytucje przez resort kultury nadzorowane, t.j. Bibliotekę Narodową czy Naczelną Dyрекcję Archiwów Państwowych. Są to w wielu przypadkach wyjazdy wielotygodniowe.

Podsumowując, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego pozostaje partnerem dla Muzeum Polskiego w Rapperswilu i jest niezmiennie otwarte na współpracę w celu zapewnienia jak najlepszej ochrony zgromadzonym w Rapperswilu zbiorom.

Z poważaniem

z up. MINISTRA KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

SEKRETARZ STANU

Maciej Wróbel